

Torre de Vilanova

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament	Ctra. de servei paral·lela a l'Eix Transversal (BP-4313), al km.16,5 camí sud 700 m
Alçada:	666

Coordenades:

Latitud:	41.8885
Longitud:	2.08139
UTM Est (X):	423790
UTM Nord (Y):	4637805

Classificació

Número de fitxa	08258 - 138
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	En procés de rehabilitació
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08258A010000080000AH
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 31/01/2020 - 01:00

Descripció

Torre residencial dissenyada per J. Puig i Cadafalch i erigida a la dècada de 1930 enmig d'un bosc de pins, uns 300 metres al sud del mas Vilanova, llavors pertanyent a la mateixa finca. Dalt d'un petit promontori boscós s'aixeca aquest casal d'estil historicista que s'inspira en les formes del romànic. L'edifici combina diferents volums i alçades, amb dos cossos principals i una torre central més alta. La façana principal, encarada al nord, té un cos central que sobresurt, on hi trobem l'entrada sota una volta porxada, un finestral geminat i arcuacions llombardes que ressegueixen tot el perímetre sota la teulada. El cos de ponent té una galeria porticada al primer pis. En les façanes laterals i posterior es combinen obertures de diferents formes emmarcades amb pedra picada. Destaquen els reixats de les finestres de planta baixa. Els murs són fets amb carreus petits lleugerament encoixinats. La casa és envoltada per un petit jardinet amb pins i xiprers, amb excel·lents vistes sobre la vall de la riera d'Oló.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 65 (Pla Especial Urbanístic 2011) L'edifici presenta les següents inscripcions: Llinda del portal:
SOLVTIVS FCENO

Història

Aquesta torre fou construïda per l'antic propietari del mas Vilanova, que en aquesta època (a la dècada de 1930) formava part de la mateixa finca. Era Jaume Peyrí, catedràtic de la facultat de medicina, que el 1931 havia adquirit el mas Vilanova. Va encarregar la restauració de la capella romànica de Sant Jaume de Vilanova (adossada al mas) al prestigiós arquitecte i arqueòleg Josep Puig i Cadafalch. Va ser per aquesta època que també va encarregar-li els plànols i la direcció d'obra d'aquesta torre. En el cadastre hi consta el 1933 com a any de construcció. Segons fonts orals, el motiu que estigués emplaçada enmig del bosc és que una dona o filla del propietari patia d'asma, i es va considerar que li seria favorable un entorn amb pins, que són beneficiosos per les afeccions de respiració. Cal recordar que Jaume Peyrí era professor de medicina. També es diu que la construcció es va fer per rivalitzar amb el castell que Joan Gorina s'havia fet construir a Rocabrúna. A la mort del doctor Peyrí la propietat passà al senyor Font, un industrial cotonaire, i posteriorment fou propietat de Manuel de Sanllehí. En aquesta època l'heretat era molt més gran, i incloïa la Rovirassa i altres masos, així com també la Torre de Vilanova. Després de la mort de Sanllehí els seus hereus van segregar la propietat per vendre-la en peces separades. Des d'aleshores el mas Vilanova i la Torre de Vilanova són propietats diferents. Actualment la casa es troba en procés de rehabilitació.

Bibliografia

FERRER, Llorenç; PLADEVALL, Antoni i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 197. GÜELL SABATA, Àngela (1988). "Santa Maria d'Oló", Història del Bages, Manresa, Parc Edicions Selectes, p. 472. SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 85.

